

βουτιά

βουτιά, η, ουσ. [<βουτώ + κατάλ. -ιά], η βουτιά. **1.** το πέσιμο στο δρόμο: «όπως έτρεχε, πήρε μια βουτιά μέσα στις λάσπες». **2.** (στη γλώσσα της αργκό) η αρπαγή, η κλεψιά, η επιλήψιμη κερδοσκοπική πράξη: «μια δυο βουτιές θα κάνω ακόμα κι ύστερα θ' αποσυρθώ απ' την παρανομία»·

- *έκαναν βουτιά*, (για τιμές, αξίες χρηματιστηρίου) είχαν ραγδαία επιδείνωση, ραγδαία πτώση: «οι περισσότερες μετοχές στο χρηματιστήριο έκαναν βουτιά»·

- *έκανε βουτιά*, (για θερμοκρασία) είχε ραγδαία πτώση: «όλο το φθινόπωρο ο καιρός ήταν καλός, μόλις όμως μπήκε ο χειμώνας, η θερμοκρασία έκανε βουτιά»·

- *έφεραν βουτιά*, (για τιμές, αξίες χρηματιστηρίου) βλ. φρ. *έκαναν βουτιά*·

- *έφερε βουτιά*, (για θερμοκρασία) βλ. φρ. *έκανε βουτιά*·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας